

noms terminats en *-er*, àton, dels quals ja s'han fet notes, sobre *Míner*, *Búger*, *Cúber*, *Siller*, *Bóquer*, *Sóller*, *Selva* (< *Sèlver*), etc., tots els quals, o quasi en totalitat, són d'origen pre-romà. De tota manera existeix la probabilitat que alguns d'ells no siguin pre-romans, per exemple, que n'hi hagués algun d'àrabic (cf. *Trebalúger*). Que *Bèquer* (punta) sigui pre-romà no suscita escrúpols, però que ho sigui *Benibèquer* és molt menys evident, perquè podria ésser un nom tribal aràbic amb el significat de 'els fills de Beqqr'. En canvi, si *Bèquer* fos de procedència aràbiga esperaríem que es combinés amb un mot aràbic, per exemple *Tarf* (cap, punta) *Bèquer*. Des del moment que va combinat amb la paraula romànica *punta* hi ha la presumpció que *Bèquer* no sigui aràbic. Al capdavant no està descartat que en *Benibèquer*, *Bini-* no sigui aràbic sinó mossàrab; per exemple, que provengui de PINNA 'penya'. Ens trobam doncs en un dilema o, fins i tot, trilema:

1) Que l'element *Bèquer* sigui pre-romà o romànic en tots dos noms.

2) Que sigui aràbic en *Binibèquer* tot i essent pre-romà en punta *Bèquer*.

3) I en fi, cosa menys probable, que fos aràbic en tots dos.^{22 bis}

En la primera possibilitat no queda ben clar el lligam lingüístic entre PINNA i l'element pre-romà *Bèquer*. Cert que es podria pensar, recordant que *beccus* 'bec d'ocell, peça prominent' (mossàr. *biqq* «extremitas» R. Ma.) és un manlleu del cèltic en llatí vulgar, en un PENNO-BEKKĀRO- 'cap prominent o en forma de bec d'ocell', cèlt. *penno-* 'cap d'home o animal'; cf. el cas comparable de *Bini-agolfa*, del *Bec de Ferrutx* (Desp.), de *Picarandau* i fins relacionar-ho amb l'ardida teoria de Coromines (*EntreDL*, I, 47, i DCEC, s. v. *grulla*) que sospita ètímon indoeuropeu pre-romà a *MAGLORIKĀ/MINORIKĀ; i cf. *Boscana*.

Sobre els topònims en *-er*, àton, *vid. Míner*, etc.

És sabut que també hi ha noms pre-romans terminats en *-ar* àton en domini lingüístic castellà, basc i fins portuguès, per exemple: *Bédar* (província d'Almeria), en relació amb l'ibero-basc *Beda* (*bide* 'camí'), *Cortázar*, etc.

BELLVER (Manacor, Mall. 21, h-3)

«Parroquia de *Belvezer*» a. 1254 (ROSSELLÓ V., «Flor de Card», número 75, p. 14); *Beyllveer* a. 1350 (B. FONT OBRADOR, *Hist. de Llucmajor*, I, 235).

Tots donam com evident que aquest nom no és aràbic; resta com a una

22 bis. Asín diu que ve d'un *Bani Baqd'*, però fins donant per comprovada la realitat d'aquest nom aràbic (Asín ens té molt escarmentats) una *a* davant la *qaf* només pot sonar *a*, mai *e*).